

Nr 202.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet m. m.; given Stockholms slott den 22 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

dels lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 (nr 13) om kommunalstyrelse på landet;

dels lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 (nr 14) om kommunalstyrelse i stad;

dels lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 23 maj 1862 (nr 33) om kommunalstyrelse i Stockholm;

dels ock lag om ändrad lydelse i vissa delar av lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Jakob Pettersson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 (nr 13 om kommunalstyrelse på landet.

Härigenom förordnas, att §§ 4, 21, 57, 60, 61, 64 och 73 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet skola, §§ 21, 64 och 73 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse, ävensom att §§ 58 och 59 i samma förordning skola upphöra att gälla.

§ 4.

Medlem av en kommun på landet är en var, som där är mantalsskriven, ävensom var ock en, vilken, utan att vara i kommunen mantalsskriven, därstädes äger eller brukar fast egendom eller är taxerad till allmän kommunalskatt.

§ 21.

Mom. 1. — — —

Mom. 2. Till beslut erfordras två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster, då beslutet avser:

a) — — —

b) — — —

c) beviljande av anslag för ändamål eller behov, som icke är nytt men för vilket under det löpande året anslag ej utgår, i kommun, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt överstiger nio kronor för skattekrona;

d) höjande av visst, under det löpande året utgående anslag, då höjningen skulle utgöra:

1:o) mer än tjugufem procent i kommun, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt överstiger nio kronor men icke tolv kronor för skattekrona,

2:o) mer än femton procent i kommun, där högsta uttaxeringen av öförmälda skatt överstiger tolv kronor men icke femton kronor för skattekrona,

3:o) mer än tio procent i kommun, där högsta uttaxeringen av samma skatt överstiger femton kronor för skattekrona;

e) — — —

f) — — —

g) — — —

Mom. 3. Med allmän kommunalskatt avses i mom. 2 c) och d) sådan skatt till kommunen, evad den beslutats å kommunalstämma eller kyrkostämma.

Mom. 4. — — —

Mom. 5. — — —

§ 57.

Skyldighet att till kommunens i § 5 omförmälda gemensamma utgifter lämna bidrag fullgöres genom allmän kommunalskatt. Sådan skatt utgöres av en var skattskyldig i förhållande till det antal skattekröner och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen i senast fastställda taxeringslängd påförts honom på grund av skattskyldighet inom kommunen.

§ 60.

Där i lag eller allmän författning är stadgat, att kommunalutskyld endast skall utgöras i förhållande till vissa av de i kommunen påförda skattekröner och skatteören, eller att för deltagande i sådan utskyld andra grunder skola följas, eller att vissa från skattskyldighet till kommunen eljest befriade medlemmar skola till fyllande av särskilda behov bidraga, gäller till efterrättelse vad sålunda är förordnat. I övrigt äger kommunalstämma ej besluta avvikelser från de i § 57 stadgade grunder för kommunalutskylders utgörande.

61 §.

Då fråga om ny utskyld förekommer, skall grunden för dess uttaxering först bestämmas i enlighet med vad i §§ 57 och 60 stadgas.

§ 64.

Debiterings- och uppbördslängd uppgöres enligt formulär, som fastställs av Kungl. Maj:t.

Äro i — — — delarnas slutsummor.

§ 73.

För att vinna bindande kraft skola kommunalstämmas beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga prövning och fastställelse, då besluten angå:

a) — — —

b) upptagande av lån; dock att underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet av kommunens utan underställning skedda upplåning icke överstiger skillnaden mellan, å ena sidan, ett belopp motsvarande tio gånger antalet av de skattekröner och skatteören, varefter kommunalutskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa, som för nämnda år beslutits skola i kommunen anskaffas genom uttaxering.

Kungl. Maj:ts — — — med mera.

Beslut eller — — — Kungl. Maj:t överlämna.

Denna lag träder i kraft, i vad densamma angår §§ 21 och 73, den 1 januari 1929 samt i övrigt den 1 januari 1928; dock att icke någon därigenom skall gå förlustig det medlemskap inom viss kommun, vilket enligt hittills gällande bestämmelser eljest skulle tillkomma honom på den grund, att han därstädes är för inkomst till allmän bevilning uppförd.

Förslag

till

Lag

**om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 (nr 14)
om kommunalstyrelse i stad.**

Härigenom förordnas, att §§ 3, 18, 57, 58, 64 och 74 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad skola, §§ 18 och 74 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

Medlem av stadskommun är en var, som där är mantalsskriven, ävensom var och en, vilken, utan att vara i kommunen mantalsskriven, därstädes äger eller brukar fast egendom eller är taxerad till allmän kommunalskatt.

§ 18.

Mom. 1. — — —

Mom. 2. — — —

Mom. 3. — — —

Mom. 4. Till beslut erfordras två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster, då beslutet avser:

a) — — —

b) — — —

c) beviljande av anslag för ändamål eller behov, som icke är nytt men för vilket under det löpande året anslag ej utgår, i stad, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt överstiger tio kronor för skattekrona;

d) höjande av visst under det löpande året utgående anslag, då höjningen skulle utgöra:

1:o) mer än tjugufem procent i stad, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt överstiger tio kronor men icke tretton kronor för skattekrona,

2:o) mer än femton procent i stad, där högsta uttaxeringen av omförmälda skatt överstiger tretton kronor men icke sexton kronor för skattekrona,

3:o) mer än tio procent i stad, där högsta uttaxeringen av samma skatt överstiger sexton kronor för skattekrona;

e) — — —

f) — — —

g) — — —

Mom. 5. Med allmän kommunalskatt avses i mom. 4 c) och d) sådan

skatt till staden, evad den beslutats å allmän rådstuga, av stadsfullmäktige eller å kyrkostämman.

Mom. 6. — — —

Mom. 7. — — —

§ 57.

Skyldighet att till de utgifter, som för kommunens gemensamma behov böra enligt § 5 mom. 3 uttaxeras, lämna bidrag fullgöres genom allmän kommunalskatt. Sådan skatt utgöres av en var skattskyldig i förhållande till det antal skattekronor och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen i senast fastställda taxeringslängd påförts honom på grund av skattskyldighet inom kommunen.

§ 58.

Mom. 1. Personliga tjänstbarheter, vilka inom en stad utgjorts efter förut antagna grunder, må fortfarande, till dess annorlunda varder förordnat, efter samma grunder utgöras.

Mom. 2. Där i lag eller allmän författning är stadgat, att viss utskyld skall utgå efter andra än de i denna förordning stadgade allmänna grunder, eller att vissa från skattskyldighet till staden eljest befriade invånare skola till fyllande av särskilda behov bidraga, skall till efterrättelse gälla vad i ty fall är förordnat. I övrigt må avvikelse från sagda grunder icke i annan mån ske, än § 59 medgiver.

§ 64.

Debiterings- och uppbördslängden uppgöres i enlighet med de föreskrifter, som magistraten meddelar.

§ 74.

För att vinna bindande kraft skola stadsfullmäktiges ävensom allmänna rådstugans beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga prövning och fastställelse, då de angå:

a) — — —

b) upptagande av lån; dock att underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet av kommunens utan underställning skedda upplåning icke överstiger skillnaden mellan, å ena sidan, ett belopp motsvarande tio gånger antalet av de skattekronor, varefter stadsutskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa som för nämnda år beslutits skola i stadskommunen anskaffas genom uttaxering av allmän kommunalskatt; skolande i sistnämnda summa icke inräknas de belopp, som avse folkskoleväsendet och uppfostran åt vanartade och i sedligt avseende försummade barn.

Kungl. Maj:ts — — — färjpenningar med mera.

Beslut eller — — — Kungl. Maj:t överlämna.

Denna lag träder i kraft, i vad densamma angår §§ 18 och 74, den 1 januari 1929 samt i övrigt den 1 januari 1928; dock att icke någon däri-genom skall gå förlustig det medlemskap inom viss kommun, vilket enligt hittills gällande bestämmelser eljest skulle tillkomma honom på den grund, att han därstädes är för inkomst till allmän bevilning uppförd.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 23 maj 1862 (nr 33)
om kommunalstyrelse i Stockholm.

Härigenom förordnas, att §§ 2, 30, 40, 41 och 45 i förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm skola, §§ 2, 30 och 45 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 2.

Mom. 1. Medlem av kommunen är en var, som där är mantalsskriven, ävensom var och en, vilken, utan att vara i kommunen mantalsskriven, därstädes äger eller brukar fast egendom eller är taxerad till allmän kommunalskatt att utgå till staden.

Mom. 2. — — —

§ 30.

För att vinna gällande kraft skola stadsfullmäktiges beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga prövning och fastställelse, då de angå:

a) — — —

b) upptagande av lån; dock att underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet av stadens utan underställning skedda upplåning icke överstiger skillnaden mellan, å ena sidan, ett belopp motsvarande tio gånger antalet av de skatte-kronor, varefter stadsutskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa, som för nämnda år beslutits skola i stadskommunen anskaffas genom uttaxering av allmän kommunalskatt; skolande i sistnämnda summa icke inräknas de belopp, som avse folkskoleväsendet och uppfostran åt vanartade och i sedligt avseende försummade barn;

c) — — —

d) — — —

e) förändring i gällande bestämmelser eller åtaganden, enligt vilka kommunalutskylder skola utgå efter annan än den i § 40 bestämda allmänna grund, ävensom påläggande av ny kommunalskatt efter annan än sist omnämnda grund.

§ 40.

Skyldighet att till de utgifter, som för kommunens gemensamma behov böra uttaxeras, lämna bidrag fullgöres genom allmän kommunalskatt. Sådan

skatt utgöres av en var skattskyldig i förhållande till det antal skattekronor och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen i senast fastställda taxeringslängd påförts honom på grund av skattskyldighet till kommunen.

§ 41.

Skall enligt lag eller författning eller enligt i laga ordning fattat beslut, som dock icke i annan eller vidsträcktare mån, än särskild författning sådant medgiver, må innebära påläggande av personlig eller efter matlag utgående avgift, viss utskyld till staden utgöras efter annan än den i § 40 bestämda allmänna grund, skall till efterrättelse gälla vad i ty fall är förordnat eller beslutat.

§ 45.

Sedan i nu stadgad ordning utgifts- och inkomststat blivit av stadsfullmäktige fastställd samt uttaxering av vissa belopp för särskilda behov beslutats, giva stadsfullmäktige överståthållarämbetet del därav, varefter bemälda ämbete låter genom sin avdelning för uppbördsärenden debiteringen enligt senaste taxeringslängd förrätta ävensom, där ej stadsfullmäktige genom beslut, som av överståthållarämbetet godkännes, annorlunda förordnat, uppbörden i sammanhang med den av utskylderna till Kungl. Maj:t och kronan verkställa.

De utskylder — — — verkställer indrivningen.

Denna lag träder i kraft, i vad densamma angår § 30, den 1 januari 1929 samt i övrigt den 1 januari 1928; dock att icke någon därigenom skall gå förlustig det medlemskap inom kommunen, vilket enligt hittills gällande bestämmelser eljest skulle tillkomma honom på den grund, att han därstädes är för inkomst till allmän bevilning uppförd.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av lagen den 20 juni 1924 (nr 349)
om landsting.

Häri genom förordnas, att 46, 47 och 48 §§ i lagen den 20 juni 1924 om landsting skola, 46 § i nedan angiven del, erhålla följande ändrade lydelse:

46 §.

1 mom. Där i lag eller författning icke finnes stadgat, att skatt eller avgift till täckande av landstingets utgifter skall utgå efter annan grund, skola sådana utgifter täckas med landstingsskatt. Skyldighet att erlägga landstingsskatt skall, med den inskränkning, som må föranledas av stadgandet i 2 mom., åligga en var, som jämlikt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till allmän kommunal-skatt. Landstingsskatt utgöres av en var skattskyldig i förhållande till det antal skattekrönor och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunal-skattelagen påförts honom på grund av skattskyldighet inom landstingsområdet.

2 mom. — — —

47 §.

Till ledning för landstingsskattens bestämmande skola häradskrivarna och, i städer med magistrat, magistraterna varje år efter slutade taxeringsförrättningar så fort ske kan till landstingets förvaltningsutskott genom länsstyrelsen insända förteckning, som för varje kommun summariskt upp-tager *dels* antalet skattekrönor och skatteören, som påförts enligt kommunal-skattelagen, särskilt för jordbruksvärde, särskilt för skogsvärde och särskilt för tomt- och industrivärde å jordbruksfastighet, särskilt för annan fastig-het och särskilt för inkomst, *dels* beloppet av kommunal progressivskatt, *dels ock* till skogsaccis taxerat rotvärde. Förvaltningsutskottet låter där-över upprätta sammandrag, upptagande summorna för hela landstings-området, samt huru mycket sig belöper å varje kommun.

48 §.

Länsstyrelsen ombesörjer, på landstingets därom framställda begäran, att *dels* den av landstinget till uttaxering beslutade landstingsskatten *dels ock* inom landstingsområdet uttaxerad kommunal progressivskatt varda ge-nom vederbörande, i sammanhang med kronoskatterna, debiterade och in-

drivna samt i riksbanken insatta inom den tid och med det ansvar, som är för kronans uppbörd stadgat.

Ersättning för debitering och uppbörd av landstingsmedel, därunder inbegripas landstingskatt, skogsaccis och kommunal progressivskatt, skall av landstinget gäldas i enlighet med vad därom är särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1928.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Pettersson, anför efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och finansdepartementen:

Den omläggning av den kommunala beskattningen, som innefattas i det förslag till kommunalskattelag, om vars framläggande för riksdagen Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för finansdepartementet denna dag fattat beslut, påkallar vissa ändringar i förordningarna om kommunalstyrelse på landet, i stad och i Stockholm samt i lagen om landsting.

De ändringar i kommunallagarna, varom nu är fråga, hava ansetts böra strängt begränsas till sådana delar, där ändring omedelbart och med nödvändighet påkallas av den föreslagna omläggningen av den kommunala beskattningen.

Vid framläggande av förslaget till kommunalskattelag yttrade chefen för finansdepartementet i fråga om systematiken i förevarande författningskomplex (prop. nr 102, sid. 297), att det syntes honom bäst överensstämma med hittills tillämpade principer, att kommunallagarna alltjämt innehölle bestämmelser om skattens uttagande, medan kommunalskattelagen upptog föreskrifter för beskattningsunderlagets fastställande, d. v. s. bestämmandet av antalet skatte kronor och skatteören. I anslutning härtill har i förslaget till ändringar i förordningen om kommunalstyrelse på landet intagits bestämmelse i § 57, att den allmänna kommunalskatten skall uttagas i förhållande till det antal skatte kronor och skatteören, som påföres enligt kommunalskattelagen, varjämte föreslagits, att §§ 58 och 59 skola upphöra att gälla. Motsvarande bestämmelser hava intagits i förordningarna om kommunalstyrelse i stad och i Stockholm.

Beträffande övriga föreslagna ändringar i förordningarna om kommunalstyrelse på landet, i stad och i Stockholm får jag hänvisa till kommunalskattekommitténs betänkande (sid. 484).

I fråga om de föreslagna ändringarna i lagen om landsting må erinras, att anledningen till att skogsaccisen icke omnämnas i 48 § första stycket är den, att i 15 § 1 mom. förslaget till lag om skogsaccis föreskrives, att beträffande debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av skogsaccis till landsting skall vad om landstings skatt är stadgat äga motsvarande till-

lämpning. I övrigt torde förslaget till ändringar i landstingslagen icke erfordra någon närmare motivering.

Föredragande departementschefen uppläser härafter inom socialdepartementet utarbetade förslag till *dels* lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 (nr 13) om kommunalstyrelse på landet, *dels* lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 21 mars 1862 (nr 14) om kommunalstyrelse i stad, *dels* lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 23 maj 1862 (nr 33) om kommunalstyrelse i Stockholm, *dels ock* lag om ändrad lydelse i vissa delar av lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting samt hemställer, att dessa förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall och förordnar, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

C. Ullman.
